

Hardverska implementacija Viola-Jones algoritma

Risto Pejašinović

Sadržaj

I	Viola-Jones algoritam	3
1	Uvod	3
1.1	Integralna slika	3
1.2	AdaBoost i HAAR obeležja	5
1.2.1	HAAR obeležja	5
1.2.2	AdaBoost	6
1.3	Kaskadni klasifikator	7
1.4	Invarijantnost veličine	9
1.5	Invarijantnost osvetljaja	10
1.6	Varijantnost rotacije	10
2	OpenCV modeli	11
2.1	OpenCV model za frontalna lica	11
II	Projekat	12
3	Sažetak	12
4	Specifikacije za izvršavanje	13
5	Arhitektura hardvera	14
5.1	Uvod	14
5.2	Interfejsi IP jezgra	14
5.3	Modul IMG RAM	15
5.4	Modul rd_addr_gen	15
5.4.1	Scale_counter	16
5.4.2	Boundaries	16
5.4.3	Scale_ratio	16
5.4.4	Hopper	16
5.4.5	Sweeper	18
5.4.6	Skaliranje adrese	19
5.4.7	Modul addr_trans	19
5.5	Modul ii_gen i sii_gen	20
5.5.1	Odabir algoritma	20
5.5.2	Sekvencijalna implementacija generatora integralne slike	20
5.5.3	Generator kvadratne integralne slike	21
5.6	Modul framebuffer	22
5.7	Modul stddev	22
5.8	Modul features_mem	23
5.9	Modul classifier	25

Deo I

Viola-Jones algoritam

1 Uvod

Namena algoritma je detekcija i lokalizacija objekata na slici. Osmišljen od strane Paul Viola i Michael Jones 2001. godine [1].

Dugo godina je zbog brze i pouzdane detekcije bio standardan način detekcije lica na slici. I danas je prisutan u velikom broju mobilnih telefona i digitalnih kamera, ali danas postaje polako zamenjen konvolucionim neuronskim mrežama.

Pouzdanost i brzina su postignuti uvođenjem tri ključna doprinosa:

- **Integralna slika** omogućava brzo izračunavanje obeležja.
- **AdaBoost** algoritam za učenje, odabiranjem obeležja povećava brzinu i pouzdanost detekcije.
- **Kaskadni klasifikator** organizovanjem obeležja u kaskadama omogućava brzo odbacivanje pozadine slike.

1.1 Integralna slika

Kao jedan od ključnih delova algoritma, integralna slika omogućava izračunavanje površine svakog pravougaonog obeležja u konstantnom vremenu.

Intenzitet piksela u integralnoj slici na poziciji x,y je zbir svih piksela koji se nalaze gore i levo od pozicije x,y .

$$ii(x, y) = \sum_{x' \leq x, y' \leq y} i(x', y') \quad (1)$$

Gde je $ii(x,y)$ integralna slika, a $i(x,y)$ originalna slika.

1	1	1
1	1	1
1	1	1

Ulazna slika

1	2	3
2	4	6
3	6	9

Integralna slika

Slika 1: Primer integralne slike

Piksele integralne slike je moguće računati u paraleli, ili sekvencijalno. Izbor algoritma za računanje integralne slike značajno utiče na performanse i potrebne hardverske resurse.

U paralelnoj implementaciji cena je više pristupa memoriji i više potrebnih sabirača, dok je kod sekvencijalne implementacije manja brzina proračunavanja.

Osobina koja integralnu sliku čini pogodnu za korišćenje u Viola-Jones algoritmu je da je za računanje bilo koje pravougaone površine unutar integralne slike potrebno 2 oduzimanja i 1 sabiranje.

Originalna	Integralna
5 2 3 4 1	5 7 10 14 15
1 5 4 2 3	6 13 20 26 30
2 2 1 3 4	8 17 25 34 42
3 5 6 4 5	11 25 39 52 65
4 1 3 2 6	15 30 47 62 81
5 + 4 + 2 + 2 + 1 + 3 = 17	(D) - (B) - (C) + (A) = S 34 - 14 - 8 + 5 = 17

Slika 2: Primer računanja površine pravougaonika [2]

Na slici (2) je prikazano računanje površine pravougaonika na originalnoj slici i na integralnoj slici. Kao što se može videti za površinu pravougaonika MxN na originalnoj slici nam je potrebno MxN-1 sabiranja.

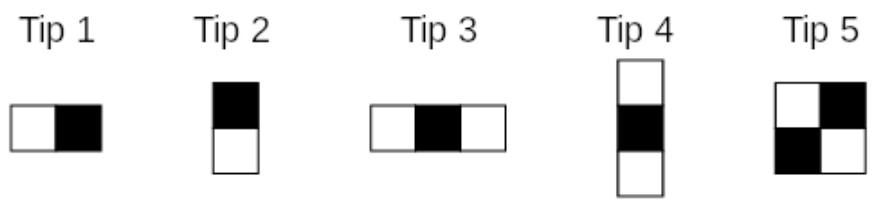
Dok je kod integralne slike broj operacija 2 oduzimanja i 1 sabiranje i ne zavisi od dimenzija pravougaonika.

$$\sum_{(x,y) \in ABCD} i(x,y) = ii(D) + ii(A) - ii(B) - ii(C) \quad [3] \quad (2)$$

1.2 AdaBoost i HAAR obeležja

1.2.1 HAAR obeležja

Detekcija na slici se vrši na prozorima manjih dimenzija. Na ovim prozorima računaju se HAAR obeležja koja se sastoje od dva ili više pravougaonika, kao na slici (3). Svako obeležje se računa sabiranjem piksela crnih pravougaonika potom oduzimanjem zbira piksela belih pravougaonika. Reprezentacija prozora pomoću integralne slike omogućava da se obeležja izračunavaju u konstantnom vremenu.

Slika 3: HAAR obeležja [4]

Dimenzije prozora se razlikuju od modela klasifikatora. Jedan često korišćeni model koristi prozor dimezije 24x24.

Slika 4: Primer obeležja za detekciju lica [1]

Oblik odabranih obeležja će zavisi od namene detektora, na slici(4) se mogu videti dva tipična obeležja koja su od interesa za detekciju lica.

Prvo obeležje namenjeno je merenju razlike intenziteta regiona čela i očiju. Obeležje koristi činjenicu da je oblast čela svetlija od očiju.

Dok drugo obeležje poredi intenzitet regiona mosta nosa sa očima.

Kako su obeležja od interesa koja se koriste u modelima na slici(3). Za datu dimenziju prozora kombinacije svih mogućih varijacija oblika i pozicija datih obeležja čini skup od 160.000 različitih obeležja. Kako je većina ovih obeležja slična i dawaće slične rezultate, ovaj broj se može drastično smanjiti korišćenjem algoritma za učenje AdaBoost.

1.2.2 AdaBoost

Kako je već rečeno može se dobiti oko 160.000 obeležja za prozor dimenzije 24x24. Od ovog broja samo neka obeležja mogu dati dobre rezultate prilikom detekcije, kao na slici(4) u primeru detektora lica.

Kako bi se odabrao skup korisnih obeležja može se koristiti neki od algoritama mašinskog učenja. Viola i Jones predlažu modifikovani AdaBoost algoritam.

Ideja AdaBoost-a je kombinovanje više *weak learner*-a kako bi se dobila pouzdana detekcija.

Weak learner je kalsifikator koji ima pouzdanost pogađanja malo bolju nego nasumičnu. Odnosno pouzdanost *weak learner*-a mora biti bar malo iznad 50%.

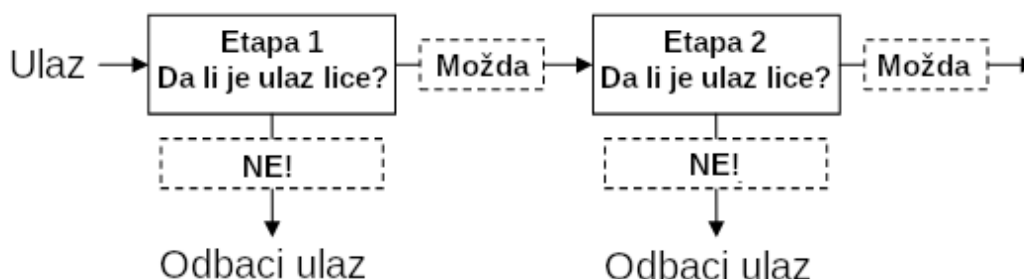
Kombinacijom ovako dobijenih *weak learner*-a može se dobiti *strong classifier*

Kao rezultat AdaBoost algoritma dobićemo skup obeležja, u ovom radu se koristi model sa skupom od 2913 obeležja.

1.3 Kaskadni klasifikator

Osnovni princip Viola-Jones algoritma je da se na osnovu svih obeležja u modelu dobije informacija da li se na trenutnom položaju prozora nalazi traženi objekat (npr. lice). Kako na slici većina skeniranih regiona ne sadrži lice, računanje svih obeležja na svakoj poziciji bi bilo suvišno. Tako da je korišćenje jednog jakog klasifikatora neefikasno.

Ideja obrazovanja kaskadnog klasifikatora je da se prozori na kojima se očigledno ne nalazi lice odbace brzo, nakon samo nekoliko izračunatih obeležja.

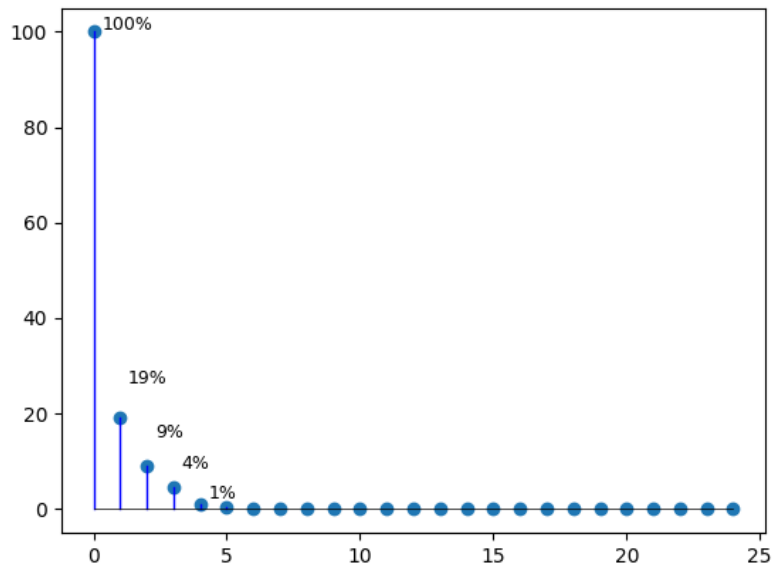

Slika 5: Kaskadni klasifikator [4]

Kako bi se prozori bez lica brzo odbacili predlog je da se jaki klasifikatori grupišu u etape (eng. *stage*). Svaka etapa treba da bude dobra u odlučivanju da li se na analiziranom prozoru definitivno ne nalazi lice. Ukoliko je to slučaj taj prozor će se brzo odbaciti. Ukoliko rezultat etape ukazuje na to da se na prozoru možda nalazi lice, preći će se na izvršavanje sledeće etape.

Konačno ukoliko sve etape u klasifikatoru na analiziranom prozoru daju rezultat da se možda nalazi lice, može se zaključiti da se na toj poziciji zaista nalazi lice. Zahvaljujući ovome postiže se veoma pouzdan klasifikator sa malim procentnom pogrešno negativnih (eng. *false negative*) rezultata na krajnjim etapama.

Kao primer u ovom radu će se koristiti model kaskadnog klasifikatora za prepoznavanje lica, sa 25 etapa i 2913 obeležja raspoređenih po etapama. U prvoj etapi se nalazi samo 9 obeležja, dok taj broj raste do 211 u kasnijim etapama.

Slika 6: Procentat prolaska etapa

Na slici(6) je prikazana statistika izvršavanja etapa na *Caltech Dataset-u*[5], koji sadrži 450 slika od 27 različitih ljudi pod različitim osvetljenjima, izrazima i pozadinama.

Vrednosti različitih tačaka na grafu predstavlja procenat izvršavanja date etape na svih 450 slika. Prva etapa će se naravno uvek izvršiti, dok će se druga etapa izvršiti samo u 19% analiziranih prozora, druga 9% itd...

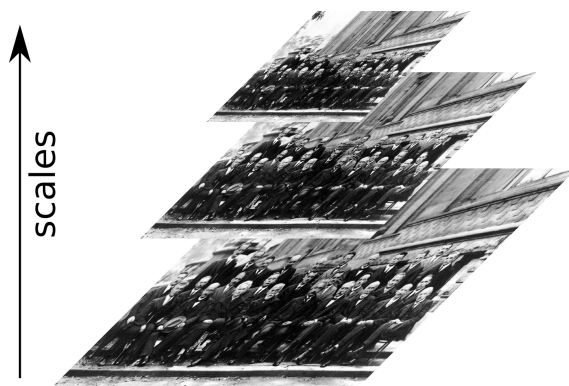
Vidimo da je posle pete etape procenat izvršavanja manji od 1%.

1.4 Invarijantnost veličine

Kako lica na slikama mogu biti bliže ili dalje kameri odnosno mogu biti različitih dimenzija, potrebno je obezbediti da se ona detektuju nezavisno od veličine.

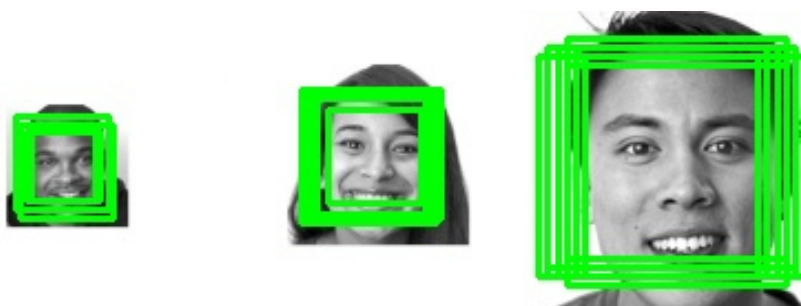
Pošto su obeležja istrenirana da detektuju samo lica koja su iste dimenzije kao i veličina obeležja potrebno je obezbediti skaliranje slike ili obeležja kako bi mogli da detektujemo lica veća od dimenzije obeležja.

Pri čemu je najmanja dimenzija lica koje je moguće detektovati jednaka dimenziji obeležja.

Slika 7: Piramida slike[6]

Ovo je rešeno uvođenjem skaliranja slike. Kao na slici(7) prvo je potrebno odraditi detekciju na originalnoj slici, zatim se slika smanjuje sa nekim faktorom i ponovo se vrši detekcija. Skaliranje se vrši sve dok je dimenzija skalirane slike veća od dimenzije obeležja.

Slika 8: Različite veličine lica

Na slici(8) može se videti rezultat klasifikatora za 3 lica različitih dimenzija.

1.5 Invarijantnost osvetljaja

Lica se mogu naći pod raznim osvetljenjima što uzrokuje problem ovom algoritmu.

Slika 9: Previše osvetljaja[5]

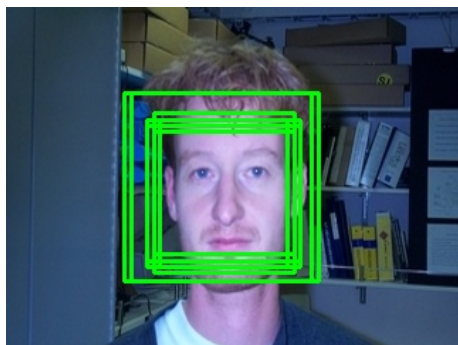

Slika 10: Premalo osvetljaja[5]

Na slikama(9, 10) su prikazane dve slike koje zbog nepovoljnog osvetljenja nisu detektovane od strane klasifikatora. Slika(9) nije detektovana zbog prevelikog osvetljenja lica, dok Slika(10) nije detektovana zbog slabog osvetljenja.

Kao delimično rešenje ovog problema uvedeno je računanje standardne devijacije prozora koji se detektuje. Ovo može poboljšati detekciju u nekim slučajevima, ali ne i ekstremnim kao u prethodnom primeru.

1.6 Varijantnost rotacije

Slika 11: Ne rotirana[5]

Slika 12: Rotirana[5]

2 OpenCV modeli

OpenCV sadrži alat za treniranje kaskada i detekciju objekata pomoću Viola-Jones algoritma. Takođe dolazi sa istreniranim i testiranim klasifikatorima¹ [7]

Rezultat treniranja se smešta u .xml fajl koji sadrži sledeće informacije:

- Dimenzija obeležja (*height, width*)
- Broj etapa (*stageNum*)
- Maksimalan broj obeležja u etapi (*maxWeakCount*)
- Informacije o etapama (*stages*)
 - Broj obeležja u etapi (*maxWeakCount*)
 - Prag etape (*stageThreshold*)
 - Informacije o obeležjima (*weakClassifiers*)
 - * Prag obeležja (*internalNodes*)
 - * Vrednosti listova (*leafValues*)
- Informacije o obeležjima (*features*)
 - Koordinate i težine tačaka pravougaonika (*rects*)
Svako obeležje može imati 2 ili 3 pravougaonika
Gde su prve 2 vrednosti x i y koordinate gornje leve tačke,
Treća i četvrta vrednost širina i visina pravougaonika
Poslednja vrednost težina pravougaonika

2.1 OpenCV model za frontalna lica

Često korišćeni model za detekciju lica je `haarcascade_frontalface_default.xml`². Ovaj model se koristi za frontalnu detekciju lica. Neke njegove karakteristike su:

- Dimenzija obeležja: 24x24
- Broj etapa: 25
- Maksimalan broj obeležja u etapi: 211
- Ukupan broj obeležja: 2913

Rezultati detekcije ovog modela mogu se videti na slikama(8,9,10,11,12) iz sekcije 1.

¹<https://github.com/opencv/opencv/tree/master/data/haarcascades>

²https://github.com/opencv/opencv/blob/master/data/haarcascades/haarcascade_frontalface_default.xml

Deo II

Projekat

3 Sažetak

Ovaj projekat sadrži:

- Pisanje specifikacije u Python i C programskom jeziku za izvršavanje i pomoć pri particionisanju i projektovanju hardvera.
- Projektovanje arhitekture hardverskog akceleratora za Viola-Jones algoritam opisam u delu I.
- Pisanje HDL modela za sintezu u SystemVerilog RTL metodologiji i PyGears³ metodologiji.
- Pisanje verifikacionog okruženja u SystemVerilog UVM⁴ i Python PyGears okruženju.
- Poređenje dve metodologije i analiza prednosti i mane obe metodologije.
- Poređenje komercijalnog Questa Sim⁵ simulatora i besplatnog open-source Verilator⁶ simulatora.
- Implementacija projektovanog IP jezgra na MYIR Z-Turn Board⁷ sa Zynq 7020 SoC.
- Pisanje Linux Kernel drajvera i korisničke aplikacije za korišćenje jezgra za detekciju lica na Xilinx Zynq platformi.

³<https://github.com/bogdanvuk/pygears>

⁴<https://www.accellera.org/downloads/standards/uvm>

⁵<https://www.mentor.com/products/fv/questa/>

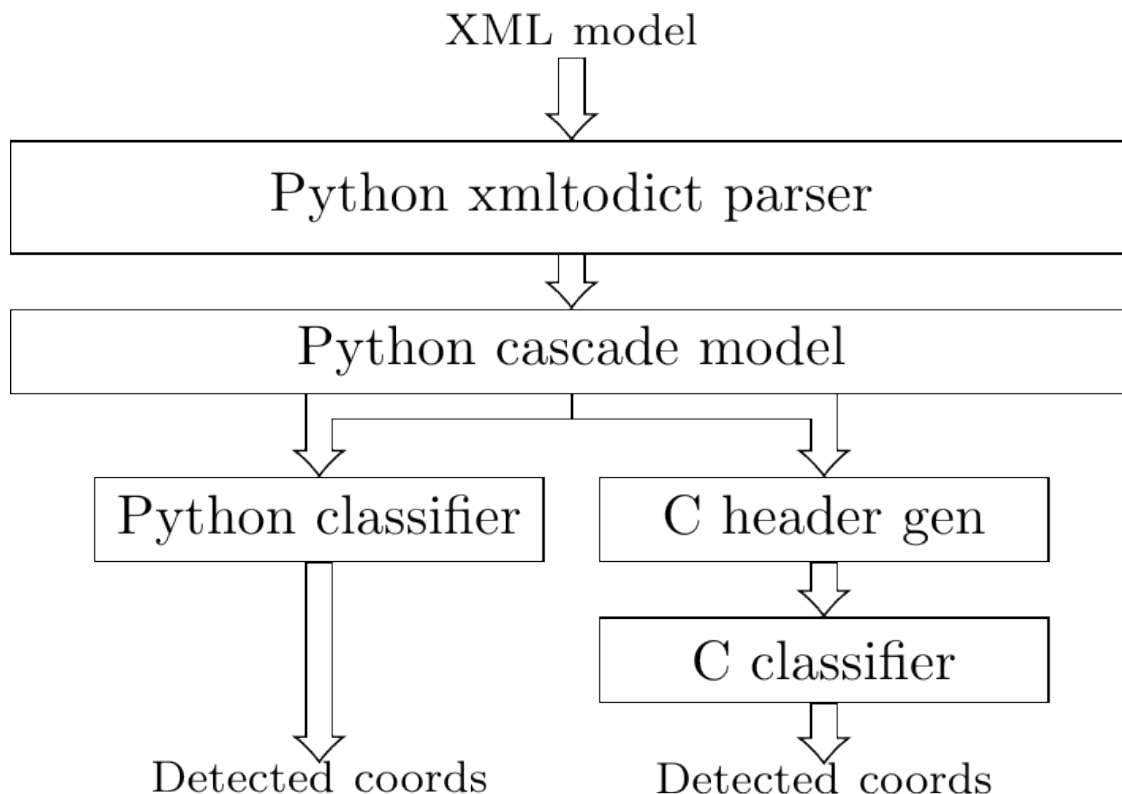
⁶<https://www.veripool.org/wiki/verilator>

⁷<http://www.myirtech.com/list.asp?id=502>

4 Specifikacije za izvršavanje

Kako bi se hardver efikasno projektovao i partitionisao potrebno je početi od softverske implementacije na višem nivou apstrakcije.

Jezici visokog nivoa kao što je Python su veoma dobri za ovu namenu.

Slika 13: Veza Python modela sa XML modelom i C specifikacijom

Na slici(13) prikazana je struktura koda u slučaju Python i C klasifikatora.

Na ulazu se nalazi XML model dobijen treningom pomoću OpenCV opisan u sekciji 2. Kao jezik za parsiranje XML fajla se koristi Python. Zbog velikog broja Python paketa dostupnih sa gotovim rešenjima za većinu softverskih problema, problem parsiranja XML fajla se može rešiti korišćenjem paketa *xmltodict*⁸.

Xmltodict parsira XML fajl i skladišti ga u Python dictionary.

Klase *CascadeClass*, *StageClass*, *FeatureClass* i *RectClass*⁹ napisane u Pythonu predstavljaju Python model kaskadnog klasifikatora.

Napisan je i Python specifikacija za izvršavanje koja direktno koristi Python klase za detekciju objekata.

Veza između Python modela i C specifikacije realizovana je preko *C Header* fajla koji je generisan pomoću Python-a.

⁸<https://pypi.org/project/xmltodict/>

⁹`cascade_classifier/python_model/cascade.py`

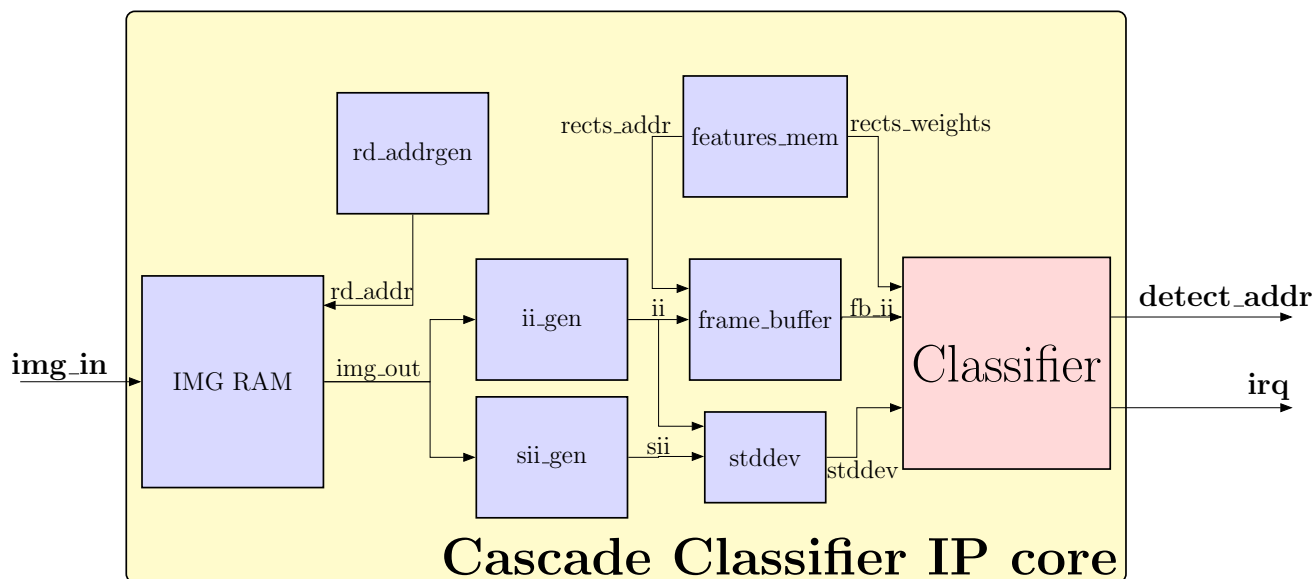
5 Arhitektura hardvera

5.1 Uvod

U ovom poglavlju biće opisana arhitektura hardvera koja je projektovana. Postoje razlike između implementiranih arhitektura u SystemVerilog-u i PyGears-u. Pošto obe metodologije sa sobom nose neke karakteristike koje otežavaju ili olakšavaju određene principe prilikom projektovanja, ove razlike će biti opisane u kasnijim poglavljima.

Iako su razlike između ove dve implementacije male opis u ovom poglavlju će biti bliži implementaciji u PyGears-u koja je novija i ispravljene su neke systemske greške.

Arhitektura će biti opisana na nivou modula od kojih se sastoji njihovih portova, funkcija koje obavljaju i eventualno kritičnih funkcionalnih i memorijskih jedinica.

Slika 14: Arhitektura hardvera kaskadnog klasifikatora

Na slici(14) prikazan je uprošćen blok dijagram realizovanog IP jezgra.

5.2 Interfejsi IP jezgra

IP jezgro se povezuje pomoću 3 interfejsa:

- Ulazni interfejs **img_in** sastoji se od 8-bitnog podatka vrednosti piksela slike u *grayscale* formatu (nijanse sive).
- Izlazni interfejs **detect_addr** ukoliko jezgro detektuje lice na slici postaviće x i y koordinate na ovom interfejsu.
- Izlazni interfejs **irq** je signal koji označava završetak obrade slike i signalizira da je jezgro spremno za novu sliku. Namenjen da se koristi kao prekidni signal za procesor.

5.3 Modul IMG RAM

Modul **IMG RAM** je zadužen za skladištenje slike koja se obrađuje. Sastoji se od RAM memorije i brojača za generisanje adrese za upis.

Nakon primljenog podatka na ulazu brojač adrese upisa se povećava za 1.

Skladištena slika je u 8-bitnom formatu i predstavlja grayscale vrednost piksela originalne slike.

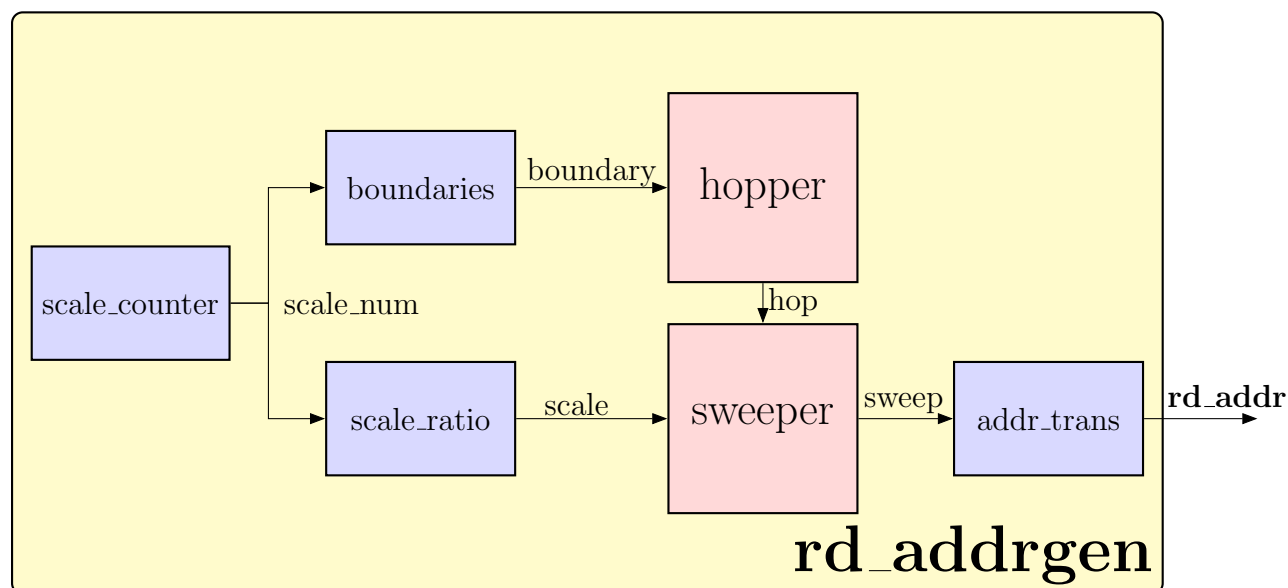
Veličina memorije je $width * height * 8$ bit. Za dimenziju slike 240x320 veličina memorije je 614400 bita.

Komunicira sa okolinom pomoću 3 interfejsa:

- Ulazni interfejs **img_in** ekvivalentan je sa istoimenim interfejsom na višem nivou hijerarhije.
- Ulazni interfejs **rd_addr** predstavlja linearnu adresu generisanu od strane **rd_addrgen** modula. Koristi se za čitanje podataka iz RAM memorije.
- Izlazni interfejs **img_out** predstavlja iščitane podatke iz RAM memorije.

5.4 Modul rd_addrgen

Modul **rd_addrgen** je zadužen za generisanje adrese za čitanje iz **img_ram** modula. Blok dijagram ovog modula prikazan je na slici (15).

Slika 15: Blok dijagram **rd_addrgen** modula

Pored generisanja adrese pomoću ovog modula je dodatno rešeno i skaliranje slike opisano u sekciji 1.4.

5.4.1 Scale_counter

Scale_counter je brojač koji se poveća za jedan kada klasifikator završi obradu slike na trenutnom nivou piramide prikazanoj na slici (7) sekciji 1.4.

5.4.2 Boundaries

Boundaries kao ulaz dobija trenutni stepen skaliranja **scale_num** i na osnovu njega na izlazu daje **X** i **Y** granice do kojih **hopper** treba da broji. Ove granice osiguravaju ispravno generisanje adrese, odnosno obezbeđuju da izlazna adresa nikad ne iskoči iz opsega **img_ram** memorije.

Realizovan je pomoću multipleksera i softverski izračunatih konstantnih vrednosti granica.

5.4.3 Scale_ratio

Scale_ratio ima ulogu da dostavi **sweeper**-u potrebne parametre za računanje skalirane adrese. Realizovan je isto kao i **boundaries** modul.

5.4.4 Hopper

Hopper se može zamisliti kao dvostruka ugnježdjena for petlja gde iteratori petlje predstavljaju koordinate **X** i **Y**.

Prvo se iterira po **X** kordinati pa po **Y**.

```
1   for(int y = 0; y < boundary_y[scale_num]; y++){
2       for(int x = 0; x < boundary_x[scale_num]; x++){
3           // Sweeper
4       }
5   }
```

Primer 1: Primer **hopper**-a u C-u

Na primeru (1) prikazana je implementacija **hopper**-a u C-u. Može se videti da granice **hopper**-a zavise od promenljivih **boundary_x** i **boundary_y** koji se indeksiraju preko **scale_num** promenljive opisane u sekcijama (5.4.2, 5.4.1).

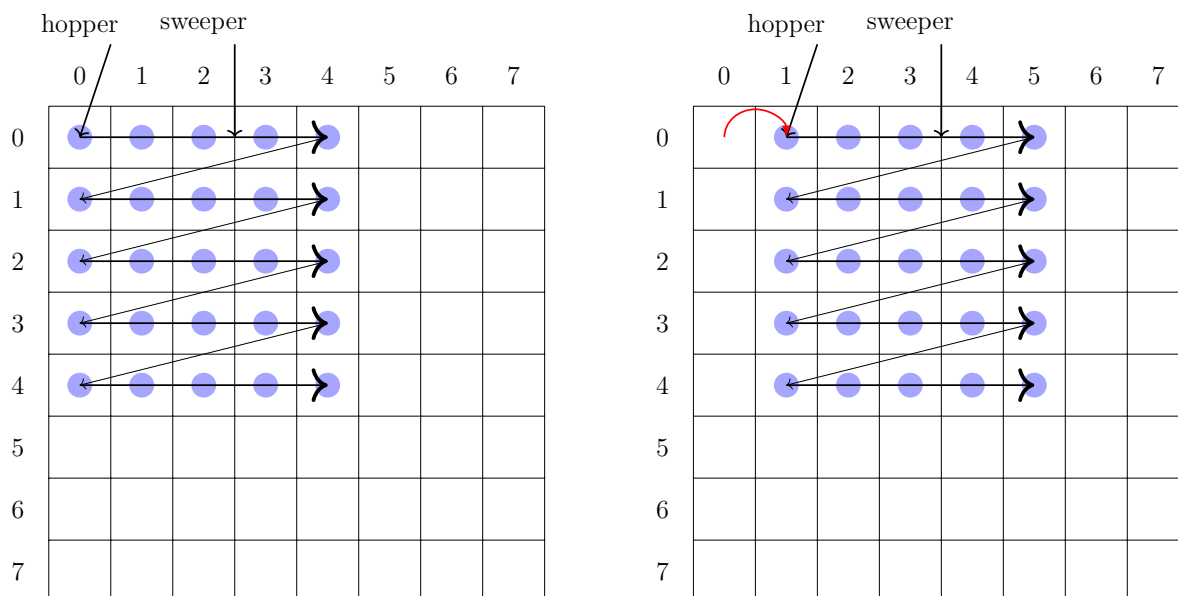
Na slikama (16, 17) je prikazan rad **hopper**-a i **sweeper**-a. Plavi kružići predstavljaju piksele za koje će **rd_addrngen** generisati adresu za trenutno stanje **hopper**-a.

Gornji levi kružić je koordinata trenutnog položaja **hopper**-a. Crevnom strelicom je obeleženo iteriranje **hopper**-a kroz sliku.

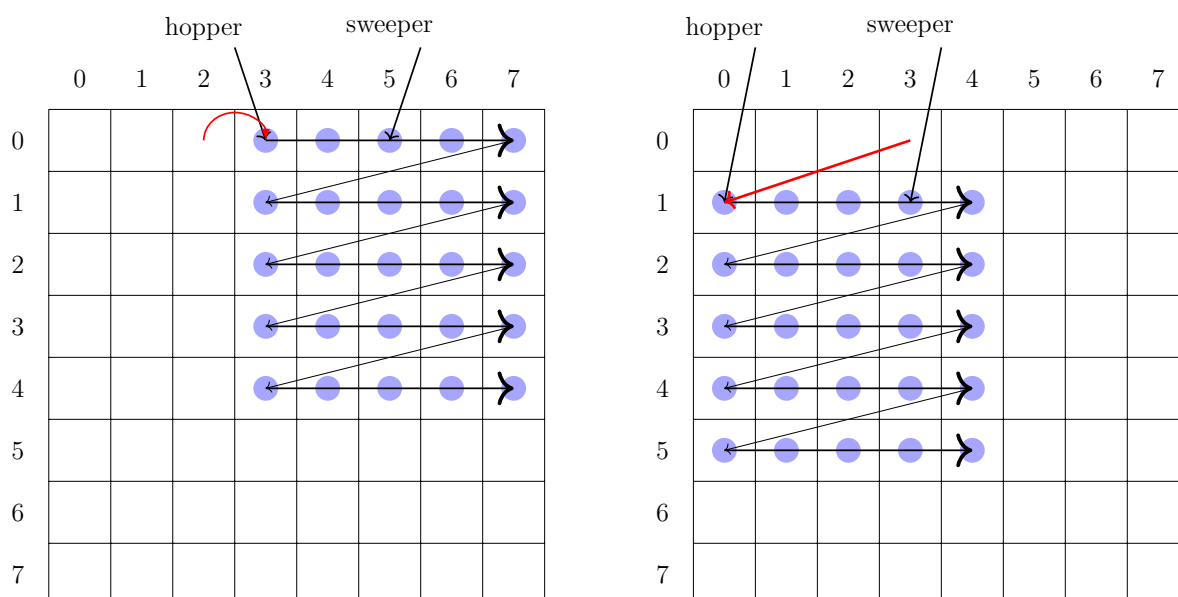
Na slici (17) može se videti trenutak kada **hopper** dostiže granicu **boundary_x** nakon čega

prelazi u novi red, uvećava Y koordinatu a X koordinatu postavlja na početni položaj.

Nakon što hopper dostigne obe granice boundary_x i boundary_y završen je trenutni stepen skaliranja slike i potrebno je uvećati scale_num za jedan.

Slika 16: Način rada **hopper** i **sweeper** komponenti.

Slika 17: Prelazak **hopper**-a u novi red.

5.4.5 Sweeper

Slično kao hopper i sweeper se može predstaviti kao dve ugnježdene for petlje. Ponovo se prvo iterira po X koordinati pa onda po Y.

```
1  int x, y;
2  // hopper
3  for(int hop_y = 0; hop_y < boundary_y[scale_num]; hop_y++){
4      for(int hop_x = 0; x < boundary_x[scale_num]; hop_x++){
5          // sweeper
6          for(y = hop_y; y < hop_y+feature_height; y++){
7              for(x = hop_x; x < hop_x+feature_width; x++){
8                  // scale address
9                  // translate to linear address
10             }
11         }
12     }
13 }
```

Primer 2: Primer **sweeper**-a u C-u

Kao što se vidi na primeru (2) hopper i sweeper se zajedno mogu predstaviti kao četiri ugnježdene for petlje.

Sweeper će početnu vrednost svojih X i Y promenljivih uzeti od trenutne vrednosti hopper koordinata, zatim će se iterirati feature_width i feature_height puta.

Na slikama (16, 17) prelazak sweeper-a po slici je prikazan horizontalnim i dijagonalnim strelicama. Dok je plavim kružićima predstavljeni pikseli koje sweeper prebriše za jedan položaj hopper-a.

5.4.6 Skaliranje adrese

Unutar sweeper-a je implementirano i skaliranje adrese u svrhu skaliranja slike objašnjeno u sekciji 1.4.

Potrebno je množiti adresu sa decimalnim faktorom (npr. 1.2, 1.33), kako je u hardveru množenje sa decimalnim brojevima sa pokretnom tačkom skupa operacija, efikasnije je odraditi množenje sa fiksnom tačkom.

To je odrađeno tako što celobrojni faktor unapred softverski izračunat i smešten u `scale_ratio` modul, isto tako je i broj pomeranja u desno dobijene binarne vrednosti unapred poznat. Pa je jednostavno odraditi množenje sa fiksnom tačkom.

Ovako skalirana adresa prikazana je na slici (18). Može se videti da će u ovom slučaju svaka četvrta tačka biti preskočena. Na taj način će se dobiti manja slika od originalne, u ovom primeru od početne slike $10 * 10$ dobija se slika $8 * 8$.

Na taj način objekti koji su izgledali veći na originalnoj slici će izgledati manji na skaliranoj slici, što nam je potrebno kako bi dobili invarijantnost veličine opisane u sekciji 1.4.

	0	1	2	3	4	5	6	7	8	9
0	●	●	●		●	●	●		●	●
1	●	●	●		●	●	●		●	●
2	●	●	●		●	●	●		●	●
3										
4	●	●	●		●	●	●		●	●
5	●	●	●		●	●	●		●	●
6	●	●	●		●	●	●		●	●
7										
8	●	●	●		●	●	●		●	●
9	●	●	●		●	●	●		●	●

Slika 18: Posledica skaliranja adrese.

5.4.7 Modul `addr_trans`

Konačno je potrebno konvertovati adresu predstavljenu koordinatama (y, x) u linearnu adresu, pošto se RAM memorija adresira linearno. Ovo obavlja `addr_trans` u hardveru. Translaciju je jednostavno uraditi pomoću sledeće formule.

$$lin_addr = (y * img_width) + x \quad (3)$$

Gde su y i x koordinate iz sweeper-a a `img_width` je parametar koji označava širinu slike.

5.5 Modul ii_gen i sii_gen

5.5.1 Odabir algoritma

Jedan od kritičnih delova Viola-Jones algoritma je generisanje integralne slike opisane u poglavlju 1.1.

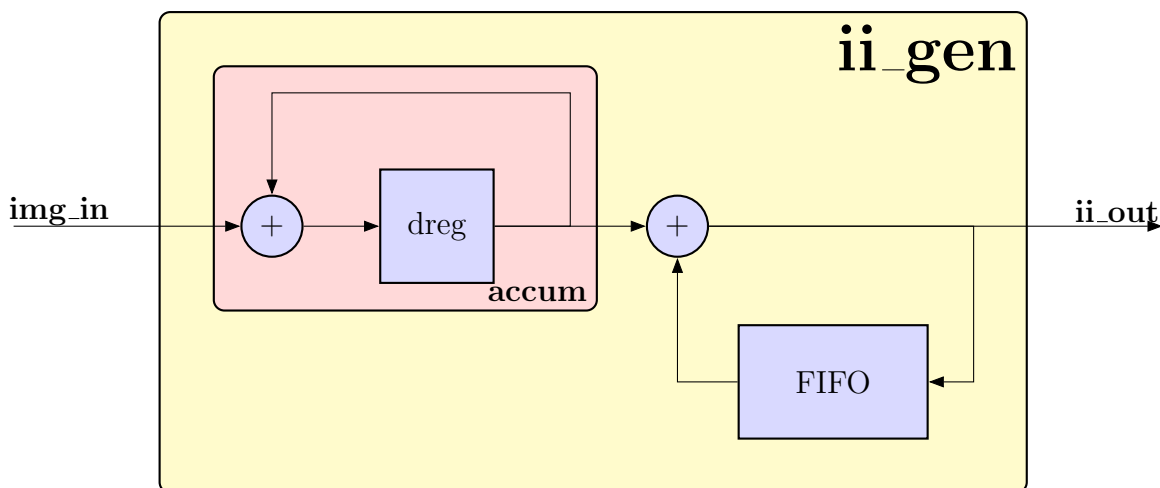
Isto tako se ispostavlja da i u hardverskoj implementaciji generisanje integralne slike ima veliki uticaj na performanse i potrebne hardverske resurse sistema.

Kao izbor možemo izabrati sekvencijalni ili paralelni algoritam. Ukoliko bi se odabrao paralelni algoritam koji može da računa više piksela u paraleli povećanje resursa bi se drastično odrazilo na `img_ram` i `frame_buffer` memorije. Ali bi dobili bolje performanse sistema. Kako bi implementacija paralelnog algoritma povećala kompleksnost ne samo ovog modula nego i okolnih komponenti, u ovom projektu on neće biti razmatran.

5.5.2 Sekvencijalna implementacija generatora integralne slike

U ovoj arhitekturi odabran je sekvencijalni algoritam generisanja integralne slike koji odgovara jednačini(3) iz sekcije 1.1.

Prednosti ovog algoritma u odnosu na paralelni je manji memorijski zahtevi na ulazu i izlazu, potrebno manje funkcionalnih jedinica i unutrašnje memorije. A mana je manja brzina. Konkretno ovaj algoritam može da izračuna jedan piksel svaki takt.

Slika 19: Blok dijagram ii_gen modula

Na slici(26) prikazana je uprošćena šema generatora integralne slike.

Na ulazu module je port `img_in` koji predstavlja piksele slike pročitane iz `img_ram` memorije.

Pikseli u redu se akumuliraju pomoću sabirača i registra unutar accum modula. Na slici je izostavljeno da se registar dreg resetuje posle dolaska poslednjeg piksela u redu slike.

Nakon toga akumulirana vrednost se sabira sa vrednošću FIFO bafera koji sadrži vrednost piksela integralne slike iz predhodnog reda. Zatim prosleđuje na izlaz i ponovo upisuje u FIFO bafer kao vrednost izračunate integralne slike.

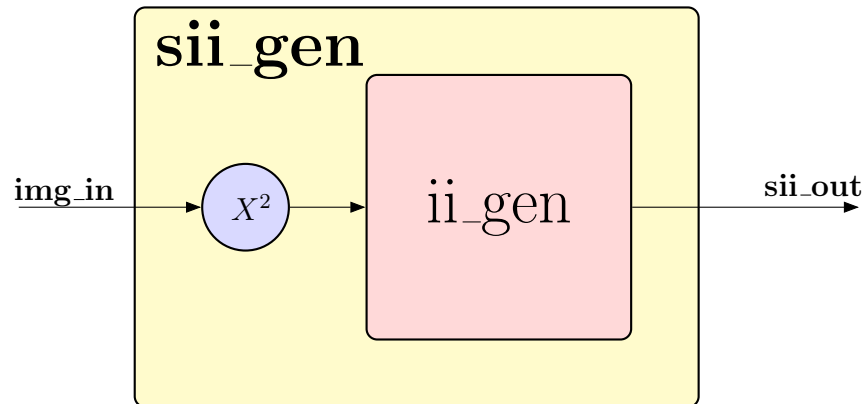
Zbog potreba algoritma FIFO bafer je modifikovan na sledeći način:

- Dodat je PRELOAD parametar koji pomera pokazivač za upis na vrednost širine prozora (feature_width) prilikom reseta. Ovo je potrebno da bi se obezbedilo čitanje nula iz bafera kada se obrađuje prvi red slike.
- FIFO se resetuje kada je završeno računanje celog prozora.

5.5.3 Generator kvadratne integralne slike

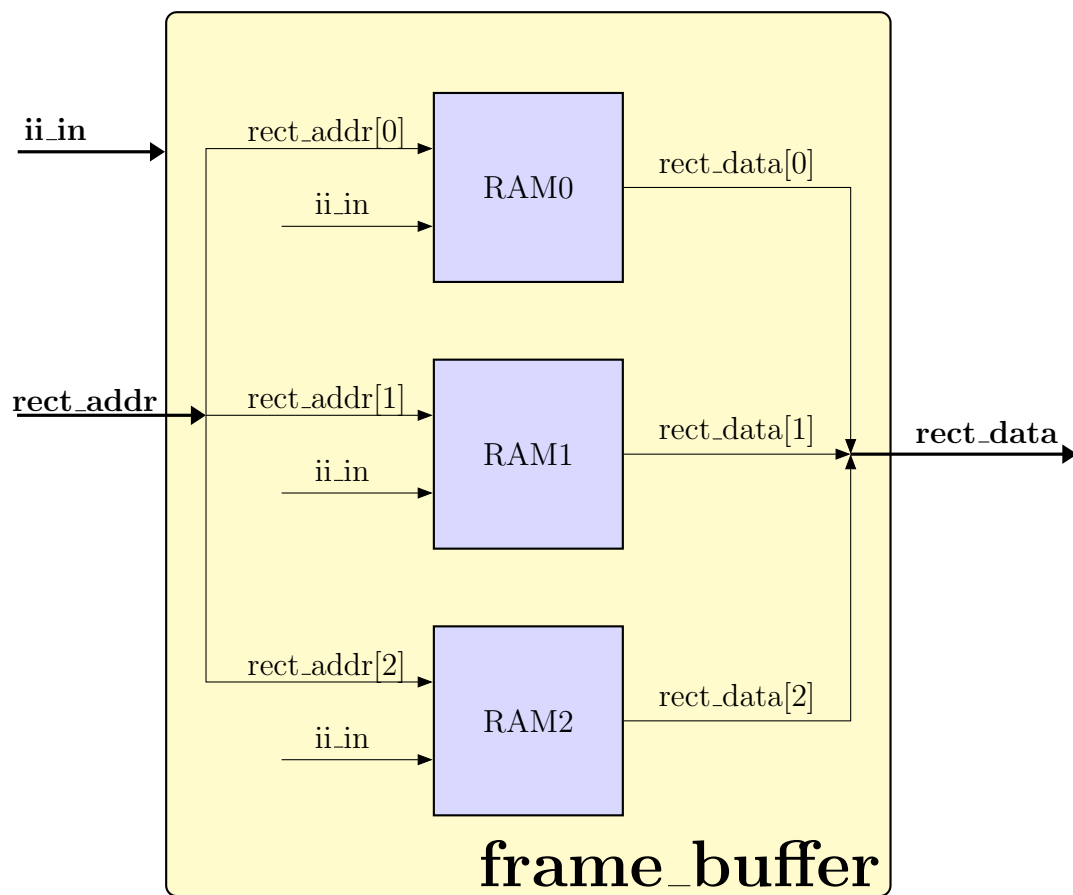
Generator kvadratne integralne slike je potreban za računanje standardne devijacije prozora što je opisano u sekciji 1.5.

Generisanje kvadratne integralne slike je jednostavno uz gotov generator integralne slike. Potrebno je kvadrirati ulazne piksele i dovesti ih na generator integralne slike kao na slici(20).

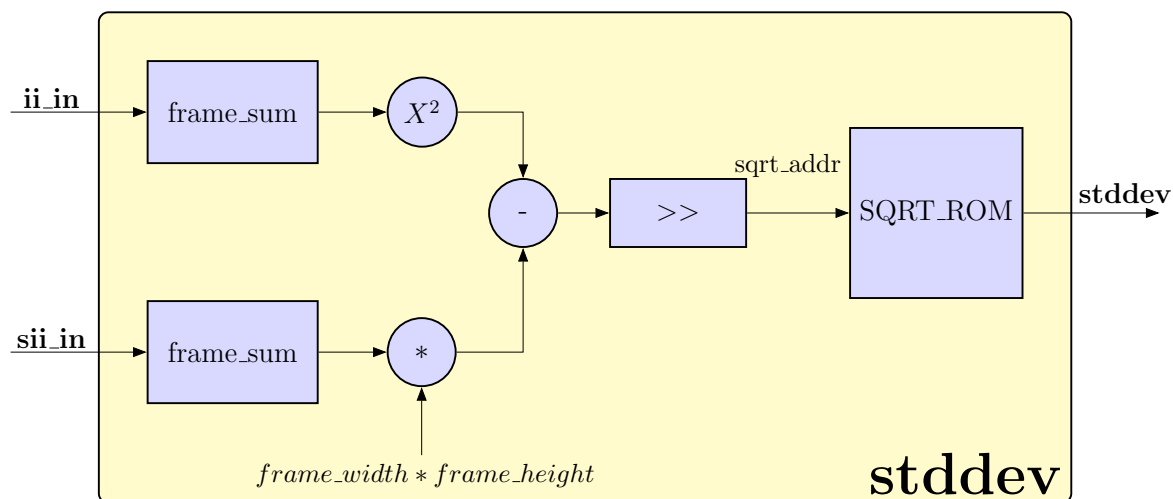
Slika 20: Blok dijagram ii_gen modula

5.6 Modul framebuffer

Slika 21: Blok dijagram ii_gen modula

5.7 Modul stddev

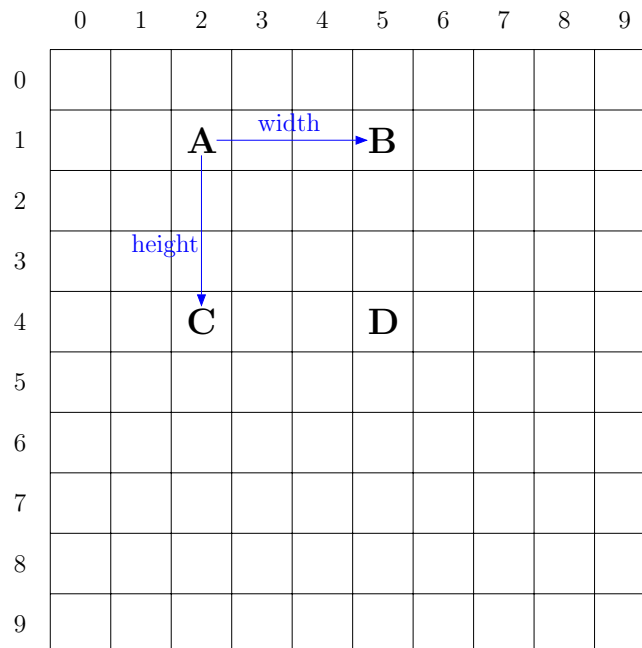

Slika 22: Blok dijagram ii_gen modula

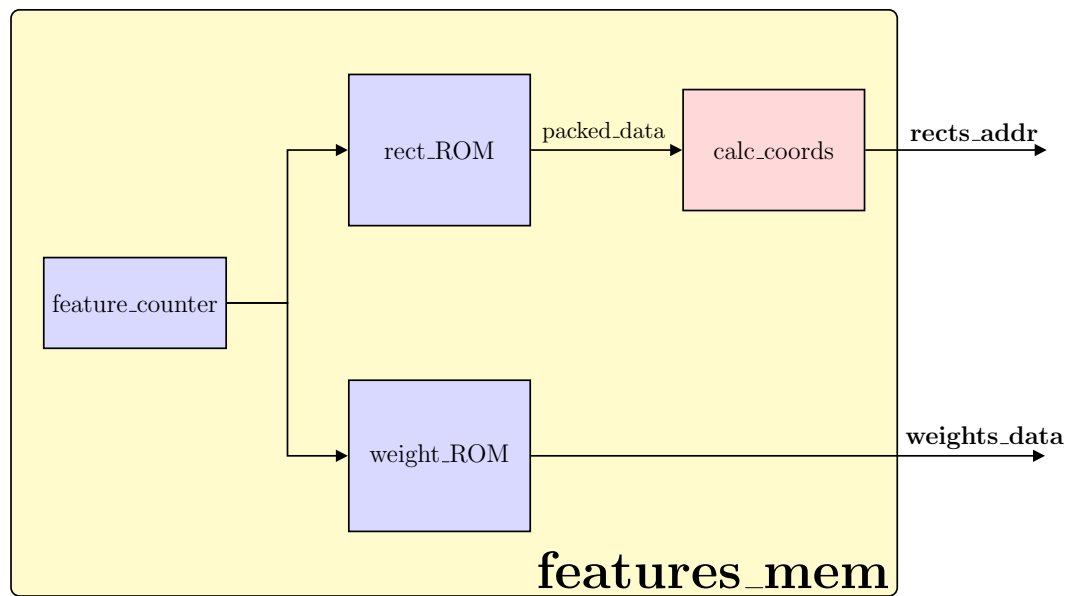
5.8 Modul features_mem

N	Packed value(20 bit)	Height (5bit)	Width (5bit)	A linear coord (10bit)
0	0x1A989	9	12	106
1	0x1A987	7	12	106
2	0x39249	9	18	228
3	0x72926	19	9	458
.
.
.
feature num - 1	0x088d6	22	6	34

Slika 23: Blok dijagram ii_gen modula

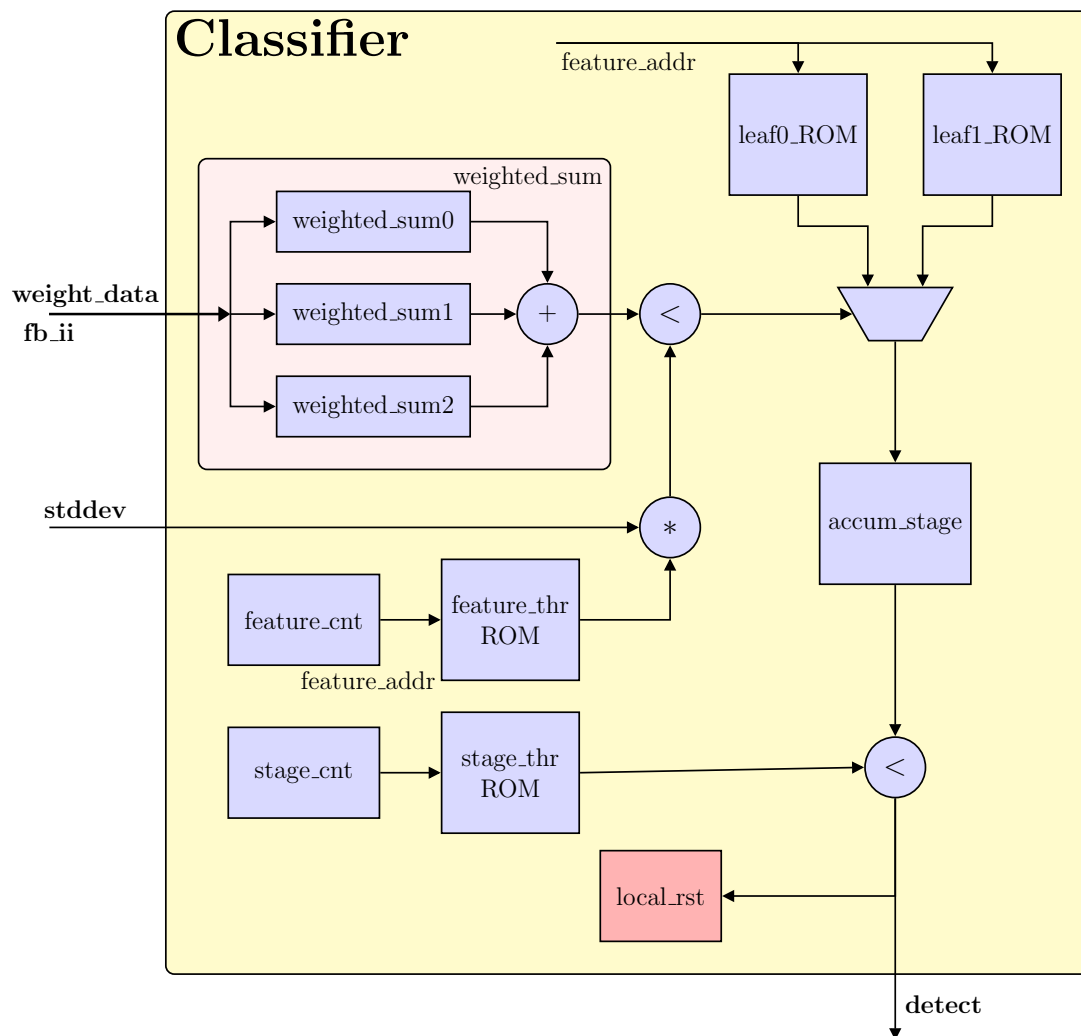

Slika 24: Blok dijagram ii_gen modula

Slika 25: Blok dijagram ii_gen modula

5.9 Modul classifier

Slika 26: Blok dijagram ii_gen modula

Literatura

- [1] P. A. Viola and M. J. Jones, “Rapid object detection using a boosted cascade of simple features,” in *CVPR*, 2001.
- [2] A. Jain, “Computer vision – face detection,” 2016. [Online]. Available: <https://vinsol.com/blog/2016/06/28/computer-vision-face-detection/>
- [3] K. Cen, “Study of viola-jones real time face detector,” 2016.
- [4] O. Jensen, “Implementing the viola-jones face detection algorithm,” 2008.
- [5] M. Weber, “Frontal face dataset,” 1999. [Online]. Available: www.vision.caltech.edu/Image_Datasets/faces/faces.tar
- [6] Z. Ye, “5kk73 gpu assignment 2012,” 2012. [Online]. Available: <https://sites.google.com/site/5kk73gpu2012/assignment/viola-jones-face-detection>
- [7] OpenCV, “Opencv_{docs}.”[Online].Available :